

Samen leven

Ik weet niet hoe jij naar de samenleving, de wereld waarin wij leven kijkt? Je zou cynisch kunnen worden en kunnen gaan mopperen. Daar is misschien ook wel reden toe.

-Je zou kunnen mopperen omdat onze gasprijzen zo hoog zijn.

-Je zou kunnen mopperen op wereldleiders zoals Poetin en Biden, met hun machtspeel in Oekraïne. We hadden de Koude Oorlog toch achter ons gelaten?

-Je kunt mopperen op onze regering, op alles wat niet goed is gegaan in de aanpak rondom corona.

-Je kunt je zorgen maken over het klimaat, over het milieu, over de planeet waarop we leven. Is er voor onze kinderen en kleinkinderen nog een leefbare wereld over?

-Je kunt je zorgen maken over de individualisering van de samenleving.

-Je kunt je zorgen maken over het gebrek aan fatsoen en respect in de samenleving op allerlei gebied.

-Je kunt je zorgen maken over je pensioen, je studieschuld, de inflatie, enz.

-Je kunt je zorgen maken over de verdeling van welvaart in onze wereld, over economische migratie, die daarmee samenhangt.

En je kunt dit lijstje zelf aanvullen, het is verre van compleet.

En de genoemde problemen bestaan echt! Ze zijn niet verzonnen.

Denk jij weleens na over 'de staat' van onze wereld?

Ik wel...

En van de week – *ik denk dat de Heer tot me sprak* – besepte ik mezelf ineens: ik ben onderdeel van deze wereld, het is niet mijn taak om aan de zijlijn te mopperen en te klagen.

Het is mijn taak om, op de plaats waar ik ben, te functioneren en hoe bescheiden ook, een verschil te maken.

En een diep besef drong tot mij door – *en opnieuw realiseerde ik me dat God sprak* – 'Hans, ik hou van deze wereld en van alles en iedereen die daar in is.'

Ik realiseerde me. De wereld waarin wij leven. Onze onvolmaakte wereld, met onvolmaakte mensen, zoals ik. Dat is de wereld waar God besloot om in de persoon van Jezus naartoe te komen. Dit is de wereld, dit zijn de mensen waar God van houdt. Jezus was zelfs bereid om zich door onvolmaakte mensen, door verblinde mensen, aan een kruis te laten spijkeren...

Jezus onderging de gevolgen van de zondeval, Jezus onderging onze boosheid, Jezus onderging de dood...

Voor mij was dat even een belangrijk moment. Een besef van hoe God naar ons kijkt, een besef van Zijn betrokkenheid bij onze wereld, een besef van Zijn betrokkenheid bij mij.

God is vandaag net zo betrokken bij deze wereld als 2000 jaar geleden. Net zo betrokken als 4000 jaar geleden. Net zo betrokken als 1000 jaar geleden, net zo betrokken als een miljoen jaar geleden, of een miljard jaar geleden...

God is onveranderlijk, dezelfde, altijd!!

En dat maakte me nederig. Als God vol bewogenheid, vol liefde en compassie naar deze wereld kijkt – zou dat dan ook niet mijn houding moeten zijn?

En eigenlijk was het een beetje confronterend moment. Als ik mopper en boos ben, me distantieer van onze wereld, ben ik niet in overeenstemming, ben ik niet in verbinding met God...

God is zo betrokken bij deze wereld. Hij is de schepper. En als maker van deze wereld neemt hij ook verantwoordelijkheid. Hij geeft alles wat nodig, zodat wij kunnen *leven*.

Paulus schrijft het prachtig in de Kolossenzen brief, hij schrijft over Jezus.

Kolossenzen 1

¹⁵*Beeld van God, de onzichtbare, is Hij, eerstgeborene van heel de schepping:*

¹⁶*in Hem is alles geschapen, alles in de hemel en alles op aarde, het zichtbare en het onzichtbare, vorsten en heersers, machten en krachten, alles is door Hem en voor Hem geschapen.*

¹⁷*Hij bestaat vóór alles en alles bestaat in Hem.*

¹⁸*Hij is het hoofd van het lichaam, de kerk.*

Oorsprong is Hij, eerstgeborene uit de dood, om in alles de eerste te zijn:

¹⁹*in Hem heeft heel de volheid willen wonen*

²⁰*en door Hem en voor Hem alles met zich willen verzoenen, alles op aarde en alles in de hemel, door vrede te brengen met zijn bloed aan het kruis.*

Dit zijn prachtige verzen. Het is een lofzang op Jezus en daardoor een lofzang op de drie-enige God.

'Oorsprong is Hij' – het leven begon toen God de levensadem blies in de mens. Van af het allereerste begin is de mens bedoeld om te leven van de adem van God. We zijn bedoeld om te leven verbonden met God.

En toen wij mensen onszelf loskoppelden van zijn levensadem deed de dood zijn intrede.

En in deze dood komt Jezus, *als mens*, in een sterfelijk lichaam, als één van ons.

eerstgeborene uit de dood, om in alles de eerste te zijn:

¹⁹*in Hem heeft heel de volheid willen wonen*

²⁰*en door Hem en voor Hem alles met zich willen verzoenen, alles op aarde en alles in de hemel, door vrede te brengen met zijn bloed aan het kruis.*

En Jezus is de eerste mens die opstond uit de dood. Hij heeft verzoening gebracht, vrede gebracht, met zijn bloed aan het kruis.

Hij biedt ons opnieuw, zijn levensadem aan.
Hij biedt ons aan om opnieuw verbonden te zijn met God.

En als we dat aanbod accepteren, omarmen, dan ontvangen we zijn leven en dat leven brengt herstel in onze ziel, in wie we zijn.

Door te leven in verbinding met God, door te delen in wie Hij is. Door zijn liefde te ontvangen, begint er een proces van verandering in ons hart, in onze ziel. Liefde brengt herstel, altijd!!

En dat brengt mij terug bij mijn inleiding.
Ik kan soms mopperig, ontevreden en cynisch zijn.
En dat is een signaal, een symptoom van niet verbonden zijn met 'de Liefde' zijn, met de drie-enige God.
Liefde verbindt, liefde brengt mensen bij elkaar.

En liefde geeft ons ook energie en motivatie om te streven naar gerechtigheid. De liefde helpt ons om het goede te doen. Liefde en gerechtigheid gaan hand in hand, ze horen bij elkaar.

De kerk, de gemeenschap van gelovigen, is bedoeld als een plaats om te groeien in liefde.

De kerk is de plek waar we mogen groeien in 'het verbonden zijn' met God. Het 'aangesloten zijn op zijn levensadem'.

1 Petrus 2

U hebt toch de goedheid van de Heer geproefd? ⁴Voeg u bij Hem, bij de levende steen die door de mensen werd afgekeurd maar door God werd uitgekozen om zijn kostbaarheid, ⁵en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijke tempel. Vorm een heilige priesterschap om geestelijke offers te brengen die God, dankzij Jezus Christus, welgevallig zijn.

-Voeg u bij Hem de levende steen – verbind je met God

-Laat u ook zelf als levende stenen gebruiken – verbind je met de andere levende stenen.

De tempel, de kerk, *wij*, zijn een verzameling levende stenen. Wij vormen een *heilige priesterschap*.

Priesterschap heeft met dienstbaarheid te maken, God dienen en elkaar dienen.

De gemeente is prachtige plaats.

De gemeente is de plaats om te groeien, te ontwikkelen, te worden zoals God je bedoeld heeft.

Groei vindt altijd plaats in de gemeenschap, in connectie met anderen.

Groei vindt niet plaats individueel, tijdens een online viering.

Groei vindt plaats als we elkaar vergeving schenken, als we het Leven delen met elkaar.

Daarom is een lokale kerk waar je écht kunt deelnemen, zo van belang. Een gemeenschap hoeft niet groot te zijn. Misschien is klein zelfs wel beter. Dan is het makkelijker om een levende steen te zijn.

Nog even terug naar mijn voorbeeld van gemopper, ontevredenheid en cynisme.
Als je je distantieert van anderen.

Als jij soms, net als ik, deze symptomen vertoont, weet dan wat je moet doen.
Trek je even terug, maakt contact met de Heer, kom in Zijn rust, Zijn vrede.

Filipenzen 4

⁵Laat iedereen u kennen als vriendelijke mensen. De Heer is nabij. ⁶Wees over niets bezorgd, maar vraag in alle omstandigheden aan God wat u nodig hebt en dank Hem in uw gebeden. ⁷Dan zal de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, uw hart en gedachten in Christus Jezus bewaren.

AMEN